

RAZLAGA IMEN

Adrianopolis, mesto v Trakiji (dan. Odrin oziroma Jedren v evropski Turčiji).

Agamemnon, homerski junak, vrhovni poveljnik grških čet pred Trojo.

Ahaja, dežela na Peloponezu, tudi oznaka za ves Peloponez.

Aherontida, mesto v Južni Italiji (dan. Acerenza južno od mesta Venose).

Aitolija, dežela v srednji Grčiji, vzhodno od Akarnanije.

Akarnanija, dežela v srednji Grčiji, ob obali Jonskega morja.

Akvileja, mesto v severni Italiji, blizu dan. slovenske etnične meje (slov. Oglej).

Alani, ljudstvo, ki je živelo ob obali Črnega morja, verjetno kavkaškega porekla.

Alarih, kralj Vizigotov, ki je leta 410 opustošil Rim.

Albanci, ljudstvo, ki je prebivalo na Kavkazu, ob obali Kaspijskega morja, v dan. Lesgistanu in Dagestanu; tudi ljudstvo, ki je živelo severno od Ligurijcev.

Albani, mesto južnovzhodno od Rima.

Albanska dežela, pokrajina jugovzhodno od Rima (dan. Albano).

Aleksander, sin Filipa II, makedonski kralj, živel 356—323, vladal 336—323, osvajatelj vseh dežel od Nila do Indusa, eden največjih vojskovodij vseh časov.

Algedon, kraj okoli 23 km zahodno od Rima.

Amalafrida, Teoderihova sestra, ki se je kot vdova poročila z vandalskim kraljem Trasamundom.

Amaseja, mesto ob Črnem morju.

Amida, mesto v Mezopotamiji.

Amodios, vas 4 km vzhodno od trdnjave Daras.

Anastazij, vnuk cesarice Teodore.

Anastazij, vzhodnorimski cesar (491—518), pomemben zlasti zaradi spretne finančne in gospodarske politike.

Angli, germansko pleme, predniki dan. Angležev.

Antemij, bizantinski arhitekt, graditelj cerkve Svete Modrosti.

Antemij, zahodnorimski cesar (476—472).

Anti, glej opombe str. 353

Antiohija, v starem veku glavno mesto Sirije (dan. Antakia).

Apij (*Appius Claudius Caecus*), rimski konzul (l. 312 pr. n. e.).

Apijeva cesta (*Via Appia*), cesta iz Rima v Kapuo, ki jo je dal zgraditi konzul Apij; cesar Trajan jo je dal podaljšati do Brundisija.

Arelata, mesto ob Rhoni, dan. Arles.

Argos, glavno mesto Argolide (na Peloponezu).

Ariminum (dan. Rimini), mesto južno od Ravene.

Arkadij, vzhodnorimski cesar (395—408).

Armenija, mejna dežela med bizantinsko in perzijsko državo.

Arsakidi, armenska vladarska dinastija.

Arzanena, perzijska pokrajina južno od Armenije.

Asisa, mesto v srednji Italiji (dan. Assisi).

Askulum, mesto v Picenski deželi (dan. Ascoli).

Astika, dežela zahodno od Dolgega zidu in severno od Herakleje, del dan. evropske Turčije.

Atila, hunski kralj (hunsko Atila = »očka«), vladal 434—453, ustanovil mogočno hunsko državo s središčem v Panonski nižini, podjarmil vso srednjo Evropo in prodiral dalje proti zahodu, dokler ni bil leta 451 premagan v bitki pri Châlons-sur-Marne; naslednjega leta je vdrl v Italijo in ogrožal sam Rim.

Auduin, langobardski kralj (tudi Audoin ali Eadwin).

Augustin trg (*Augustaion*, *Forum Augustaeum*), glavni trg v Bizancu, ki ga je cesar Konstantin tako imenoval v čast svoji materi Augusti Heleni.

Aulona, mesto ob italijanski obali Jadranskega morja.

Beli Huni, glej Eftaliti!

Beneventus (tudi *Beneventum*), mesto v Samnitski deželi.

Besi, traško pleme.

Bizantinci, prebivalci mesta Bizanca.

Blases (tudi Balaš), perzijski kralj, vladal 484—488.

Blato, glej Majotsko Blato!

Boetij (Anicius Manlius Torquatus Severus Boethius, 457?—525?), rimski državnik in filozof, imenovan tudi »zadnji antični in prvi sholastični filozof«; znamenito je njegovo v gotski ječi (glej začetek I. knjige »Vojne z Goti«!) napisano delo *De consolatione philosophiae* (»O tolažbi filozofije«).

Bojotija, dežela v srednji Grčiji.

Bospor, morska ožina ob vzhodni obali polotoka Krima, ob prelivu Azovskega v Črno morje; tudi mesto ob tej morski ožini, dan. Kerč (NB: drugi Bospor je morska ožina pri Bizancu; beseda pomeni prvotno »prehod za goveda«).

Brutijci, italsko pleme na skrajnem jugu Apeninskega polotoka, tudi ime pokrajine.

Burgundijci, germansko pleme, ki je v VI. stol. n. e. ustanovilo državo v dan. južni Franciji s središčem v Lugdunumu (današnji Lyon).

Burum, mesto v sev. Dalmaciji, v dolini reke Krke.

Busta Gallorum, kraj v Rimu, kjer je dal rimski vojskovodja Kamilus zažgati in pokopati padle Galce.

Centumcele (*Centumcellae*), mesto v Toskani (dan. Cività vecchia).

Cezena, mesto v Emiliji, južno od Ravene.

Curulum, trdnjava v Trakiji (dan. Čorlu).

Črni zaliv, dan. Saroški zaliv, ki leži severno in zahodno od polotoka Galipoli.

Dačani, prebivalci Dakije (dan. Banat in del Romunije).

Daras, močna rimska utrdba na perzijski meji.

Diomedes, homerski junak, eden največjih grških herojev pred Trojo; posvečen mu je V. spev Iliade.

Dolgi zid, obrambna linija pred Bizancem, dolga približno 52 km, ki je potekala od Črnega do Marmornega morja.

Domicijan, rimski cesar, vladal 81—96.

Donava se v svojem gornjem toku (od izvira do dan. Orsove) imenuje *Danubius* (tudi *Danuvius*), v spodnjem toku Ister ali Hister.

Drius, glej *Hidrus!*

Edesa, mesto v Mezopotamiji.

Efez, mesto v Mali Aziji.

Eftaliti, »hunsko« pleme (tudi Beli Huni), verjetno neko turško pleme, ki je prebivalo na ozemlju dan. ZSSR, v bližini perzijske meje.

Ehinos, mesto v južni Tesaliji.

Emilija, dežela v sev. Italiji.

Emilijeva cesta (Via Aemilia) je vodila od Arimina čez Bologno v Placencijo; zgraditi jo je dal konzul *M. Aemilius Lepidus* okoli leta 187 pr. n. e.

Endielon, mesto na meji med Mezopotamijo in Sirijo.

Enej, trojanski junak, edini, ki se je srečno rešil iz gorečega mesta.

Eolovi otoki, otočje severovzhodno od Sicilije (dan. Lipari); mitos pripoveduje, da je tu prebival Eolos, bog vetrov.

Epidamnos, mesto ob jadranski obali, tudi *Dyrrachium* imenovano dan. Drač).

Epidaurus, grška kolonija južno od Dubrovnika (dan. Cavtat).

Epiroti, prebivalci Epira, dežele v severozahodni Grčiji.

Eridanos, pesniško ime za reko Pad (prvotno mitična reka, ki izvira v Ripajskem gorovju in se izliva v Okeanos).

Etrurija, starejše ime za Toskano, pokrajino v srednji Italiji.

Euksinski Pontos (tudi samo Pontos), Črno morje.

Fanaguris, mesto na polotoku Krimu.

Fasis, mejna reka med Malo Azijo in Kolhido (dan. Rion).

Filipi, mesto v Makedoniji.

Filipopolis, današnji Plovdiv.

Filomeda, mesto v Mali Aziji.

Flaminijeva cesta (Via Flaminia), cesta, ki se južno od Arimina odcepi od jadranske obale proti Spolitiju in Vejem.

Fotij, sin Belizarjeve žene Antonine iz prvega zakona.

Frigijec, prebivalec Frigije, dežele v Mali Aziji.

Galija, dan. Francija (*Gallia Transalpina*) in Padova nižina (*Gallia Cisalpina*).

Garganon, dan. Monte di S. Angelo na polotoku Garganu; tu je Hanibal po zmagi pri Trasumenskem jezeru (leta 217 pr. n. e.) reorganiziral svojo armado po vzoru rimske pehote.

Gepidi, germansko pleme, ki je prebivalo v južnem delu Panonije (približno ozemlje dan. Slavonije).

Germani, pri Prokopiju največkrat oznaka za Franke (germansko pleme, ki je ustanovilo veliko državo na ozemlju dan. Francije).
Gratiana, mesto v Iliriku.

Hadrijan, rimski cesar (117—138).

Haironeja, kraj v Bojotiji.

Hekebolos, načelnik mesta Pentapolis, ki je baje imel (poznejšo cesarico) Teodoro za priležnico.

Heleni, pri Prokopiju oznaka za pripadnike starogrške poganske vere (torej »pogani«).

Helespont, morska ožina med Evropo in Azijo (dan. Dardanele).

Herson, grška kolonija ob Črnem morju (dan. Sevastopol).

Heruli, germansko pleme.

Heuros, dan. reka Marica.

Hidrús (tudi Drius), obmorsko mesto v Kalabriji (dan. Otranto).

Hilbudij, rimski general, morda slovanskega ali antskega porekla.

Hipatij, rimski general, nečak cesarja Anastazija.

Hispanijci, prebivalci Hispanije (dan. Španije).

Honorij, zahodnorimski cesar, Arkadijev brat, vladal 395—423.

Hosrau (tudi *Husro* ali *Hosroes*), Kabadov sin, perzijski kralj (531—579).

Huni, bojovito nomadsko ljudstvo, ki je pridrla iz centralne Azije v srednjo Evropo, kjer je njihov kralj Atila ustanovil mogočno državo s središčem v Panonski nižini; pri Prokopiju naziv za celo vrsto barbarskih plemen, ki jih je težko identificirati.

Iberijci, prebivalci Iberije, dežele južno od Kavkaza (dan. Georgije).

Ibora, mesto v Mali Aziji.

Ifigenija, Agamemnonova hči.

Ildiger, rimski oficir, Antoninin zet.

Hersoneški istmos, zemeljska ožina pri dan. Dardanelah.

Ilirik, skupno ime za nekatere province na ozemlju naše države; Iliri so avtohtono prebivalstvo naših krajev.

Isaurijci, bojovito pleme, ki je prebivalo v osrčju Male Azije.

Isdigerdes, (tudi Jezdegerd) perzijski kralj (399—421).

Ister, glej Donava!

Izidor, bizantinski arhitekt, graditelj cerkve Svete Modrosti.

Jadransko morje, glej Jonski zaliv!

Janez iz Kapadokije (*Ioánnes ho Kapadokeús*), načelnik cesarskega dvora, *praefectus praetorio per Orientem*, nekakšen dvorni kancler in dolgo časa človek št. 2 v Justinijanovem cesarstvu.

Jonski zaliv pomeni pri Prokopiju toliko kot dan. Jadransko morje, medtem ko razume pod imenom »Jadransko morje« ves tisti del Sredozemlja, ki leži med Afriko na jugu, Sicilijo in Italijo na zahodu, Grčijo in Epirom na vzhodu.

Justin (Justin I), vzhodnorimski cesar (518—527).

Kabades (tudi Kawad), perzijski kralj, vladal 488—497 in 499—531.

Kalhedon, tudi Halkedon, mesto v Mali Aziji, nasproti Bizancu (dan. Kadikjo).

Kamilus (*M. Furius Camillus*), rimski diktator, ki je premagal Galce.

Kapadokija, dežela v osrčju Male Azije.

Kapitol, eden izmed sedmih rimskih gričev.

Kapre, kraj v srednji Italiji (dan. Caprara?).

Karnijci, keltsko pleme, ki je prebivalo na ozemlju dan. Gorenjske, Koroške in Tolminske.

Kaspijska vrata, soteska med Kavkazom in Kaspijskim morjem (dan. Derbent).

Kefalonija, otok v Jonskem morju.

Keltske gore, Alpe, ki razmejujejo dan. Francijo in Italijo; na obeh straneh teh Alp so v starem veku prebivali Kelti.

Kepoi, grška naselbina na polotoku Krimu.

Kidnos, reka v Kilikiji.

Kilikija, dežela v Mali Aziji.

Kimerijci, pri Homerju mitično ljudstvo, ki prebiva na skrajnem robu sveta, v večni (polarni?) noči; v klasični antiki prebivalci polotoka Krima.

Kirka, mitično bitje, nimfa, ki je Odisejeve tovariše začarala v svinje (prim. 10. spev Homerjeve Odiseje!).

Kirkina gora, gora ob Tirenskem morju.

Kirupaideja, Ksenofontovo literarno delo o Kirovi vzgoji, nekaj vzgojni roman.

Klasis, vojno пристanišče mesta Ravene (trgovsko pristanišče je ležalo okoli 3 km bolj proti severovzhodu), kjer stoji še sedaj bazilika San Apollinare in Classe.

Kolhida (tudi Lazika), dan. Georgija.

Komana, mesto v Mali Aziji (dan. Gumenek).

Konstantin I. (306—337), rimski cesar, ki je prenesel prestolnico imperija iz Rima v Bizanc in se le-ta po njem imenuje tudi *Konstantinópolis* (= Konstantinovo mesto).

Koroneja, mesto v Bojotiji (dan. Diminia).

Krisajski zaliv, zaliv v bližini Korintskega zaliva.

Kroton, mesto v Južni Italiji (dan. Cotrone).

Ksenofon (434—355), grški zgodovinar.

Ktesifon, mesto ob reki Tigris, prestolnica perzijske države pod dinastijo Sasanidov.

Kume, mesto v Kampaniji.

Kutijske Alpe (tudi Kotijske Alpe), med dan. Argentero in prelazom Cenisiom (na meji med Francijo in Italijo).

Kutriguri, Bolgarom sorodno, morda celo z Bolgari identično pleme.

Langobardi, germansko pleme; prvotno so prebivali na zahodnem bregu reke Labe, nato so se selili proti jugu in se naposled ustalili v Padovi nižini, kjer so se polagoma romanizirali (po njih se imenuje dan. Lombardija, dežela v severni Italiji); njihovo zgodovino je opisal Paulus Diaconus (*Historia Langobardorum*).

Langovilla, dežela t. im. Albancev, ki so prebivali severno od Ligurije.

Latinska cesta, cesta od Neaplja do Rima.

Laureata, morda Lauretum, ki se omenja v spisih iz XII.—XIV. stoletja kot mesto v bližini Splita (Omiš?).

Laziki, prebivalci Lazike, dežele med Kavkazom in Črnim morjem.

Lehajon, korintsko pristanišče (dan. Bolajo).

Leon, vzhodnorimski cesar (457—474).

Lesina, otok v Jadranskem morju (dan. Hvar).

Libija, v grščini in latinščini pogosto oznaka za vso Afriko.

Liburnija, pokrajina med Kolpo in Krko.

Ligurija, dan. severozahodna Italija.

Lihnida, mesto v Epiru.

Lilibeum, mesto na Siciliji.

Lokrijci, prebivalci dežele Lokride v srednji Grčiji; izseljenci iz te dežele so v Italiji ustanovili mesto Lokris in meščani tega mesta so se imenovali »zahodni Lokrijci«.

Lukanijci, prebivalci Lukanije, dežele v Južni Italiji (severno od Brutijcev).

Majotsko Blato (tudi Blato ali Majotsko jezero), dan. Azovsko morje.

Maleventus (tudi Maleventum), prvotno ime za Beneventus.

Masageti, hunsko pleme.

Masilija, grška naselbina v južni Galiji (dan. Marseille).

Mauri (tudi Mauretanci), afriško pleme (na ozemlju dan. Maroka).

Medija = Perzija; *Medijci* = Perzijci.

Mediolanum, mesto v severni Italiji (dan. Milano).

Melanhlaini, skitsko pleme (dobesedno »Črnooblečenci«).

Meleagros, grški mitični junak, ki je ujel in zaklal kalidonskega merjasca.

Melita, otok v Sredozemskem morju (dan. Malta).

Mesena, mesto na Siciliji (dan. Messina).

Milet, mesto v Mali Aziji, ob obali Egejskega morja.

Minduos, kraj ob rimsko-perzijski meji.

Mlečna gora (*Mons Lactarius*), gora v Kampaniji.

Movikurum, mesto v Dalmaciji (dan. Makarska).

Naisus, mesto v Meziji (dan. Niš).

Narnia, mesto okoli 70 km severno od Rima.

Narnos, rečica, ki teče skozi mesto Narnia.

Naupaktos, mesto ob Korintskem zalivu, v poznejši zgodovini bolj znano po svojem italijanskem imenu Lepanto (bitka pri Lepantu!).

Nepa, dan. Nepi.

Neron, rimski cesar (37—68), razvpit po svoji krvoločnosti in razuzdanosti (ubil je lastno mater in ženo ter svojega učitelja — filozofa Seneka itd.).

Nisibis, perzijsko mesto v bližini rimske meje (kakih 18 km od rimske trdnjave Daras).

Norik, rimska provinca na naših tleh, obsegajoča ozemlje današnje Koroške, Gorenjske in del Štajerske.

Nukerija, mesto v Kampaniji (dan. Nocera).

Odoaker, rimski gardni oficir germanskega porekla, ki je leta 476 odstavljal zadnjega zahodnorimskega cesarja; glej B. G. I 1!

Olibrij (*Olybrius*), zahodnorimski cesar (leta 472).

Orest, grški mitični junak, Agamemnonov sin.

Ostija, pristanišče ob izlivu reke Tibere (dan. Ostia).

- Palatin*, eden izmed sedmih rimskih gričev.
- Pamfilija*, pokrajina na jugu Male Azije.
- Panonijci*, prebivalci Panonije (= rimske province, ki je obsegala del dan. Štajerske, Madžarske in Hrvatske).
- Panormos*, mesto na Siciliji (dan. Palermo).
- Panteihion*, predmestje Bizanca.
- Patrai*, mesto ob Korinskem zalivu, dan. Patras.
- Pelusion*, mesto v Egiptu, ob ustju reke Nila.
- Perozes* (tudi Firuz), perzijski kralj (459—484).
- Perzarmenija*, tisti del Armenije, ki je bil pod perzijsko oblastjo.
- Piceni*, prebivalci Picenske dežele, pokrajine v srednji Italiji.
- Placencija*, mesto v Padovi nižini (dan. Piacenza).
- Polibotos*, mesto v maloazijski pokrajini Frigiji.
- Portus*, rimsko pristanišče ob prekopu, ki povezuje reko Tiber z morjem; zgraditi ga je dal cesar Klavdij in se je prvotno imenovalo *Portus Claudii* (»Klaudijevo pristanišče«), kasneje kratko *Portus* (»Pristanišče«).
- Prejekta*, Areobindova žena, Justinijanova nečakinja.
- Prekalis* (*Praecalis*, tudi *Praevalis*), južni del prvotne Dalmacije, ki ga je dal cesar Dioklecijan oddvojiti kot posebno provinco (v okolici dan. Skadra in Lješa).
- Regium*, mesto na skrajnem južnem koncu Apeninskega polotoka (dan. Reggio di Calabria).
- Rogi* (tudi *Rugii*), germansko pleme, ki je prvotno prebivalo v Noriku, pozneje pa sledilo Teoderihu v Italijo.
- Rusciana*, pristanišče južnoitalskega mesta Turii.
- Rusticiana*, Simahova hči, Boetijeva žena.
- Sagaris*, reka, ki se v bližini Bizanca izliva v Črno morje.
- Salona*, antično glavno mesto Dalmacije (dan. Solin v neposredni bližini Splita).
- Samaritanci*, prebivalci severnega dela Palestine, ki so se v etničnem in verskem pogledu razlikovali od ostalih Judov.
- Samnium*, dežela v srednji Italiji, med Kampanijo in Apulijo.
- Saraceni*, Arabci.
- Sardanapal*, asirski kralj, ki ga nekateri identificirajo z Asurbanipalom; ko so Medijci oblegali Ninive, se je baje dal s palačo vred zažgati.
- Sardika*, mesto v Meziji (dan. Sofija).

- Sauromati* (tudi Sarmati), nomadsko pleme iranskega porekla.
- Seleukeja*, mesto v Siriji, zahodno od Antiohije, ob obali Sredozemskega morja; drugo mesto z istim imenom je ležalo v Mezopotamiji, ob bregu reke Tigris.
- Semiramida*, asirska kraljica (20. stol. pr. n. e.), čaščena kot hči boginje in Nima, ustanovitelja Niniv, ki ga je dala umoriti; gradila je ceste, namakala puščave, osvajala tuje dežele; znameniti so njeni viseči vrtovi; za ljubimce si je izbirala najkrepkejše može, nato pa jih je dala pomoriti, da se ne bi kaj razvedelo; ubil jo je lastni sin, do katerega je čutila strastno poželenje.
- Sibila*, rimska bajeslovna prerokinja; znamenite so njene preroške knjige (»Šembiljine bukve«).
- Silverij*, rimski papež.
- Sigidunum*, mesto ob izlivu Save v Donavo (dan. Beograd).
- Sirmium*, mesto v Panoniji (dan. Sremska Mitrovica).
- Siscii*, prebivalci bližnje in daljne okolice mesta *Siscia* (današnji Sisak).
- Skardona*, središče rimske province Liburnije (dan. Skradin v bližini Šibenika).
- Skiti*, naziv za večji del nomadskih plemen, ki so prebivala v stepah dan. Ukrajine in Rusije.
- Skritifini* (nemško *Schritt-Finnen*, gotski pisatelj Iordanes jih imenuje *Scerefennae*), pripadniki finskega plemena, ki so s posebnimi napravami (prim. naše krplje?) tekali po snegu; od tod njihovo ime (po mnenju nekaterih predniki Laponcev).
- Spolitium*, mesto v Toskani (dan. Spoleto).
- Spori*, staro skupno ime za Slované in Ante.
- Suabi*, ilirsko (?) pleme, katerih ime izvira od reke Save, ki se je nazivala Saos, Savos ali Sabos.
- Suabija*, domovina Suabov (Posavina).
- Tanais*, reka, ki je tvorila v starem veku mejo med Evropo in Azijo (dan. Don).
- Tarbesium*, mesto v Venetiji (dan. Treviso).
- Tartar*, mitično podzemlje, polno pošastnih grozot, antični pekel.
- Taulantijci*, ilirsko pleme, ki je prebivalo ob jadranski obali, v okolici Epidamna.
- Taurijci*, prebivalci Taurike (dan. polotoka Krima).
- Taurus*, gorovje v Mali Aziji.

Tebe, mesto v gornjem Egiptu.

Temistokles (527—460), atenski državnik in admiral, zmagovalec pri Salamini.

Teoderih (493—526), gotski kralj, glej tudi opombe, str. 344!

Tesalonike, dan. Solun

Tetraksiti, Goti na polotoku Krimu.

Tibur, letoviško mestece v bližini Rima (dan. Tivoli).

Ticinum, kraj, kjer se izliva reka Ticinus (dan. Tessino) v Pad (dan. Pavia).

Toringi, germansko pleme.

Trakija, dežela med Črnim in Marmornim morjem (dan. evropska Turčija s sosednjimi deli Grčije in Bolgarije).

Tule, mitično mesto na skrajnem severu (glej opombo na strani 351)

Turiji, grška kolonija v Južni Italiji, ob Tarentinskem zalivu.

Turis, rimska utrdba ob Donavi (eni domnevajo, da je to današnji Turnu ob ustju Olte, drugi domnevajo, da je to mesto Dinogetia na levem bregu Donave).

Ulpiana, mesto na Kosovem, po dosedanem splošnem naziranju identično z dan. Lipljanom, medtem ko ga E. Čerškov (»Oko problema komunikacija i položaja naselja na Kosovu i Metohiji u rimskom periodu.« Glasnik muzeja Kosova i Metohije, 2, 1957, 65) lokalizira v dan. Gračanici.

Utiguri, Bolgarom sorodno, morda celo z Bolgari identično pleme.

Vandali, germansko pleme, ki je po opustošenju Italije ustanovilo močno državo v Severni Afriki, s središčem v Kartagini.

Varni, germansko pleme ob reki Varni (glej opombe na strani 350).

Velika Grčija (Magna Graecia), Južna Italija, tako imenovana zaradi številnih grških naselbin.

Veneti, ilirsko ali Ilirom sorodno pleme, ki je prebivalo na ozemlju Benečije, deloma pa tudi v naših krajih.

Venetija, dežela Venetov (dan. Benečija).

Vizigoti, Zahodni Goti (glej opombe str. 343).

Zeuksipovo kopališče, kopališče nedaleč od Srednje ceste (*Mése*), ki je bila glavna prometna žila v Bizancu.

Zmajeva reka (grško *Drákon*), reka pod Vezuvom (dan. Sarno).